

VÌ SAO TÔI LÀ MỘT PHẬT TỬ

Thích Nguyên Hạnh (Ấn Độ) dịch

(Bài viết về câu trả lời của ông Mauno Nordberg –
chủ tịch Hội Thân Hữu Phật Giáo)

Vào ngày 26 tháng 11 năm 1952, buổi phát thanh đầu tiên về Phật giáo được phát đi khắp nơi trên đài phát thanh Phần Lan. Bài nói chuyện do một giảng viên khoa Ngôn ngữ Phương Đông của trường Đại Học Helsinki, ông Pannti Aalto thực hiện. Đây là buổi nói chuyện đầu tiên của chuỗi bài diễn thuyết về các tôn giáo không phải Thiên Chúa giáo, và nó được tiếp nối bằng những bài nói ngắn khác. Trước bài truyền thanh đó, ông Mauno Nordberg, chủ tịch của Hội Thân Hữu Phật Giáo, được hỏi về lý do vì sao ông là một Phật tử và ông đáp:

“Vì giáo lý chính truyền của Đức Phật chẳng phải một tôn giáo vốn đòi hỏi từ tín đồ một đức tin mù quáng vào những giáo điều không thể chứng minh được. Nó vắng mặt tất cả những đặc điểm tôn giáo, từ câu chuyện sáng thế đến những lễ ban phước, thiên định thay thế cho cầu nguyện. Thái tử Sĩ-đạt-ta, bậc vương tử sau đó trở thành một Đức Phật, là một con người như bạn và tôi; Ngài nói với các đệ tử không nên tin mù quáng vào bất cứ quyền lực (siêu nhiên) nào, ngay cả những lời dạy của chính Ngài, trừ khi chính họ đã biết chắc tính hợp lý của những lời giáo huấn đó.

Với hiểu biết của tôi, cốt tủy của giáo pháp được bao gồm trong bốn câu kệ:

Diệt trừ điều ác

Làm mọi việc thiện,

Làm sạch tâm ý,

Đây là lời dạy của chư Phật.

Tôi nghiệm thấy rằng lời dạy về đạo đức của Đức Phật và tâm từ bi của Ngài là vô song, không bao giờ có một giọt máu nào của nhân loại phải đổ ra khi truyền bá giáo pháp khắp phần lớn Á Châu nhờ tính hợp lý nhẹ nhàng nơi giáo lý ấy.

Đó là thông điệp hòa bình, nếu đau khổ thì nhân loại phải nghe theo đó. Và giáo lý ấy từng được vâng theo. Đại Đế A Dục của Ấn Độ đã áp dụng những giáo lý căn bản trong Phật giáo vào việc cai trị trong suốt đế chế rộng lớn của mình, và suốt triều đại của ông cũng như những triều đại kế vị, Ấn Độ đã yên hưởng thái bình hơn nửa thiên niên kỷ, một sự thật lạ lùng trong lịch sử nhuốm máu của Châu Âu. Người kiêng rượu hoàn toàn, như Đức Phật dạy trong năm giới, là không được uống rượu và không được phục vụ các thức uống có rượu. Điều này rất quan trọng với tôi. Luật Nghiệp Quả và tôn giáo đã cho đời tôi một bối cảnh mới hoàn toàn.

Ba dấu ấn của thực tại là - vạn vật đều thay đổi, ngay cả núi non, cuộc đời đầy những khổ đau từ lúc sinh đến chết, và không có gì không thay đổi, không có một cái “Tôi” bất tử hay một linh hồn nơi bất cứ sinh loại nào. Con người chỉ là dòng chảy không ngừng của hiện tượng thân và tâm. Về điểm này, giáo lý của Đức Phật, một hệ thống triết lý đạo đức hợp lý, mạch lạc và chặt chẽ, đã được thấy từ 2500 năm trước, thì đang là những khám phá gần đây của ngành khoa học và tâm lý học non trẻ của chúng ta. Chưa từng có mâu thuẫn giữa khoa học và những giáo lý của Đức Phật.

Tôi đã hiểu Bốn Sự Thật Chắc Chắn: sự thật về khổ, sự thật về nguyên nhân của khổ, sự thật về sự diệt khổ và sự thật về thánh đạo tám nhánh dẫn đến sự diệt khổ, tới Niết Bàn, ngay trong đời này, mở ra cho tất cả mọi người. Giáo lý của Đức Phật yêu cầu sự nỗ lực hết sức mình từ chính tôi hơn những tôn giáo đặt nền tảng vào sự ban ân và cứu rỗi, là điều buộc tôi phải suy nghĩ. Con người tự chịu trách nhiệm các hành động của mình, là chủ nhân của số phận mình, hoặc, như sau này được nói trong Kinh Thánh “*Một người gieo gì, anh ta sẽ hưởng quả đó,*” (vốn là) những lời thuần là giáo lý nhà Phật.

Tóm lại, đây là những lý do vì sao là một Phật tử.

[Trích từ tạp chí **The Light of The Dhamma**

(Ánh Sáng Chánh Pháp),

tập I, số 2, 1953, tr.54.

Nguồn: https://store.pariyatti.org/Light-of-the-Dhamma_p_4426.html

Why I Am a Buddhist

MAUNO NORDBERG

On the 26th October 1952, for the first time, a broadcast on Buddhism was sent over the Finnish State Radio. The talk was by Mr. Pentti Aalto, lecturer in Oriental languages at the Helsinki University. It was the first one of a series on non-Christian religions and is to be followed by others at short intervals. Previous to the talk, Mr. Mauno Nordberg, chairman of the Friends of Buddhism, was asked to declare why he is a Buddhist and he replied: "Because the original doctrine of the Buddha is not a religion which requires from its followers a blind belief in unprovable dogmas. It lacks all the characteristics of the religions, from the story of creation to the sacraments, meditation replacing prayer. Prince Siddhattha who then became a Buddha, was a man like you and me; he told his disciples not to blindly believe any authority, not even his own teachings, unless they could themselves ascertain their validity. To my mind the core of the teaching is contained in 4 verses Cease doing evil, Do everything good, Cleanse thy heart, This is the teaching of all the Buddhas. I consider that the ethical teaching of the Buddha and his tolerance have no equals, as not a drop of human blood was ever shed when the teaching spread over the greater part of Asia thanks to its mild reasonableness. It is a message of peace if only suffering humanity would listen to it. And once it was listened to. The great Emperor Asoka of India applied Buddhist principles to the administration of his vast empire, and during his reign and that of his followers India enjoyed peace for over half a millennium, a fact unknown in the bloodstained history of Europe. As teetotaler it is important to me that the Buddha proscribed the use and serving of alcoholic drinks. The law of Kamma and religion gave my life quite a new background. The three stigmata of life are— everything changes, even the mountains, life is full of suffering from birth to grave, and there is no unchanging, deathless "I" or soul in anything living. Man is only a ceaseless stream of physical and mental phenomena. On this point the doctrine of the Buddha which is a logical and coherent ethicophilosophical system, anticipated by 2,500 years the last findings of our youngest science, psychology. There can never be a conflict between the sciences and the doctrines of the Buddha. I have realized the four noble truths, the noble truth of suffering, the noble truth of the cause of suffering, the noble truth of the destruction of suffering and the truth of the noble eightfold path leading to the destruction of suffering, to Nibhāna, even in this very life, open to each and everybody. The doctrine of the Buddha requires from me ever so much more effort than the religions based on grace and vicarious salvation, as it forces me to think. Man is alone responsible for his acts, he is the master of his fate, or, as it was later said in the Bible "What man sows, that shall he also reap," which is purely a Buddhist teaching. These are, in short, the reasons why I am a Buddhist.